

[Agerschou]

ne have bekræftet, om indenrigsministeren også er af den opfattelse.

Så lidt yderligere om Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen. Nu sagde jeg egentlig ikke, at de ikke havde dækning i medlemsskaren. Det, jeg sagde, var, at de ikke har et demokratisk og parlamentarisk grundlag i vælgerbefolkningen og blandt kommunalbestyrelsesmedlemmerne. Det er f. eks. sådan for Kommunernes Landsforening, at de delegerede er udvalgt efter et meget indirekte system, og det vil sige, at den bestyrelse, der blev nedsat, også er valgt efter et meget indirekte system. Ligeledes forhindrer Amtsrådsforeningens valgmetoder helt klart, at mindretal kan få nogen som helst indflydelse i foreningen, også forholdsvis store mindretal.

Indenrigsministeren og vel også delvis hr. Egon Jensen påberåbte sig delegeretmøderne, hvor man ikke havde mødt nogen modstand. Nu har jeg oplevet delegeretmøder både i Amtsrådsforeningen og i Kommunernes Landsforening, og jeg mener, at vel ikke engang indenrigsministeren kan tage de delegeretmøder alvorligt. For mig at se er det fuldstændig ligegyldige cirkusforestillinger, som ingen i dette land kan tage alvorligt.

Det, jeg kan konstatere, er, at socialdemokratiet i hvert fald i denne sag ikke har til hensigt at forandre den kurs, man har fastlagt, en kurs, som er arbejdsløshedsskabende, og som vil vedblive at være det.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg kan forstå på hr. Agerschou, at jeg har været direktør i et meget stort cirkus i en længere periode. Sådan har jeg nu ikke selv opfattet det, men sådan ser det jo en lille smule forskelligt ud.

Jeg vil lige sige til hr. Agerschou, at man da vist skal have en særlig form for hørebriller på, hvis man skulle høre mig glæde sig over det faldende fødselstal, som vil løse alle problemer. Gør mig den tjeneste, hr. Agerschou, at læse fortrykket og se, hvad jeg sagde; så vil man se, at jeg ikke har glædet mig over det faldende fødselstal, men har konstateret, at det medfører, at der ikke er så store investeringsudgifter på folkeskolen.

Når hr. Agerschou siger, at regeringen altså ikke har til hensigt at ville ændre en fremgangsmåde, der fører til arbejdsløshed, er jeg

næsten nødt til at gentage – selv om det bliver lidt trivielt – hvad jeg har sagt et par gange, nemlig at den enkelte kommune og amtskommune selv kan disponere. Hvis den føler, at nogle investeringer eller driftsudgifter er nødvendige og fornuftige, kan den frit gennemføre dem. Hvis den føler, at der tages for lidt hensyn i hidtidige budgetter til nogle investeringsområder, kan den frit gennemføre de investeringer, den mener er nødvendige.

Jeg er af den bestemte overbevisning, at den altovervejende årsag til, at vi på nogle områder har haft et fald i anlægsinvesteringerne og i investeringerne i det hele taget i kommuner og amtskommuner, er, at der ikke er de samme behov, som der var for bare 4-5 år siden, og det kan ingen foranstaltninger rette op på.

Men når jeg har taget ordet på dette punkt én gang til, er det, fordi jeg mener, det er forkert, som hr. Agerschou siger, at vi bare fortsætter, sådan som man begyndte i 1979 og fortsatte i 1980 og i 1981. Der er på nogle kommunale områder investeringsmæssigt og også begyndende driftsmæssigt sket nogle væsentlige omlægninger, som er hjulpet frem først og fremmest af den almindelige økonomiske klemme, kommunerne befinder sig i, men som sandelig også er blevet understøttet af de henstillinger og de vejledninger af forskellig art, der er fulgt med henstillingerne fra statens side, fra ministerier, departementer, styrelser osv. Der er et meget tæt og godt samarbejde om at gennemføre den omlægning af ressourceanvendelsen, som efter min bedste overbevisning er den første forudsætning for, at vi kan få et maksimum af bidrag fra kommunal og amtskommunal side til at få både beskæftigelsesproblemer, valutaproblemer, energispareproblemer og alle disse mange omlægningsproblemer løst i fællesskab.

Jeg kan altså ikke anerkende den påstand, at vi bare – sådan blev det ikke sagt, men nu oversætter jeg det – bevidstløst kører videre.

Tommy Dinesen (SF):

Hr. Agerschou var inde på, at det gav arbejdsløshed, hvis man fastholdt de rammer eller henstillinger, der er givet, og det må jeg give ret i. Det er efterhånden sådan, at man i samtlige sygehuse her i landet ikke har råd